

היא צורה רגילה במצרית תיכונה, אבל מצומצמת (קפואה? מנוונת?) ברעמססית. השאלה, המעניינת, לגבי החיות של הצורה במצרית רעמססית ספרותית חורגת מגבולות העבודה הזאת.

dd.n.(t) Rmꜥ-jst Nb-nfr

אמר איש-הצוות נבנפר:

• — את ה- ה'יתרה' אפשר לנסות להסביר בכמה דרכים:

- זה רלטיב נאוטרומ.
- זה היפר-קורקציה שמשלמה שם (הרי נפלו הרבה במצרית).
- צורה מיוחדת, stp.n.t=f, נבדלת מהאחרות.
- אצבע קלה מדי על ההדק של קריאה לצורות בשמות חדשים יכול להוביל לריבוי מוגזם בתיאור של הצורות השונות.

הסבר של 'כתם דיו' לא קביל: אמנם הצורה של בהיירטית נראית דומה לנקודה, אבל לא מדובר במקרה יחיד — בכל חמשת המקומות שיש dd.n.(t)=f מופיעה ה- הזאת.

4.

כל-כך מוצלח; הכוונה לציון הפוזיציה החברתית של מי שמדברים עליו). בדומה ל-'ד'ר' ר-'מר' בעברית, נראה שגם Rmꜥ-jst ר-^{cnḥ-n-njw} ונוספים מופיעים בלי תווית מיידעת לפנייהם ('ראיתי את הד"ר גיורא' ר'ראיתי את המר גורביץ' נשמעים לא טבעיים). התנהגות כזאת היא גאנץ נורמל גם בשפות אחרות (ובכלל זה אנגלית, כולל אנגלית עתיקה). זו שאלה מעניינת מה המעמד של התואר הזה ('תואר' לא במובן הבלשני) בתוך הקומפלקס של השם הפרטי, אם הוא בכלל חלק ממנו.⁴

• — תרגמת בפשטות 'בית-המשפט' לעברית, בהעדר מקבילה. באנגלית זה מיתרגם יותר טוב: the court (≈knbt) of the jury (≈sdmy), כמו שמתרגמת גרול [5].

smj.n=f m ^{cnḥ-n-njw} Ḥrjꜥ

הוא התלונן על האזרחית חריא.

• — גרול [5, b.] מעירה שקיימת צורת stp.n=f לא תחילית, סיפורית, בטקסטים ספרותיים מהדינסטיה ה-XX. הצורה הזאת.⁵

⁴ בהערת-אגב, בהקשר החמיתו-קלטי: דבר דומה קיים בוולשית, שם דרך רגילה להתייחס אל אדם מסויים היא בקומפלקס של 'שם-פרטי + עיסוק', כמו Preis Sgwł 'פרייס-בית-ספר', ולאוו דווקא 'שם-פרטי + שם-משפחה' (Preis Roberts, נאמר).

כפשוטו, זה $m \text{ p}^y \text{ pr}$ 'בבית הזה'.
 בתרגום של גרול [5] מופיע 'in my house'; כנראה שהיא משלימה שם
 j (𐤎); אני מניח שאפשר לנסות
 להצדיק את ההשלמה הזאת היא
 פונטית (קיצור של yj (שני יו"דים)
 ל- y אחד). אני בחרתי לתרגם לפי מה
 שכתוב.

• $\text{𐤎} \text{𐤍} \text{𐤌}$ — הכוונה כאן, על-פי מה
 שנאמר בשיעור, למלחמת-אזרחים.
 מעניינת הקלאסיפיקציה של hrw עם
 $\text{𐤎} \text{𐤍} \text{𐤌}$ (mwt, מוות).

$\text{𐤎} \text{𐤍} \text{𐤌} \text{𐤎} \text{𐤍} \text{𐤌}$

$jw=tw \text{ hr } j^y-f$

וגנבו אותנו.

• דגם $jw=f \text{ hr } stp(-f)$ משרשר (לא תחילי),
 כמו שמציינת גרול [5, d.]: ממשיך
 את הסיפור של נבנפר. הפרפוזיציה
 נכתבת.

• $\text{𐤎} \text{𐤍} \text{𐤌}$ — דוגמה קלאסית לשימוש
 באימפרסונל: הרי לא ידוע, בשלב זה,
 מי גנב.

• $\text{𐤎} \text{𐤍} \text{𐤌} \text{𐤎} \text{𐤍} \text{𐤌}$ — כמובן
 שה- 𐤎 כאן הוא ציין של המושא
 (אותו).

$\text{𐤎} \text{𐤍} \text{𐤌} \text{𐤎} \text{𐤍} \text{𐤌}$

$\text{𐤎} \text{𐤍} \text{𐤌} \text{𐤎} \text{𐤍} \text{𐤌}$

$jr \text{ jnk } \text{𐤎} \text{𐤍} \text{𐤌} \text{𐤎} \text{𐤍} \text{𐤌} \text{𐤎} \text{𐤍} \text{𐤌} \text{𐤎} \text{𐤍} \text{𐤌} \text{𐤎} \text{𐤍} \text{𐤌}$

באשר לי, קברתי איזה שפכטל שלי בבית
 הזה אחרי המלחמה.

• $\text{𐤎} \text{𐤍} \text{𐤌}$ — ברור שיש חשיבות
 רטורית לפתיחה של הטענה שלו, של
 הדיבור שלו, במבנה מאופיין עם טופיק
 תחילי.

• $\text{𐤎} \text{𐤍} \text{𐤌}$ — על-פי גרול [5, c.],
 זה $stp=f$ הפרפקטי האקטיבי, שהוא
 מבנה רעמססי פרופר. המשבצת הזאת
 היא משבצת תחילית (תחילת הדיבור),
 והיא מתמלאת ב- $stp=f$.

לא מצויין הגוף הראשון, לפחות לא
 בכתיבה (𐤎). מן הסתם זה קשור
 להיות המורפימה $j =$ 'חלשה' מבחינה
 פונטית. אולי יש גם קשר לזה שהפועל
 מסתיים בקלאסיפיר אנושי (𐤎): 'ר'
 ההערות בנוגע לכתיבים השונים של
 השם $Pšdw$ בהמשך.

• $\text{𐤎} \text{𐤍} \text{𐤌}$ — מבנה שייכות
 של משוייך לא מיודע (זה כלי אחד
 מכלל הכלים שיש לו; הרי הוא $rmt-jst$).
 מילולית: אחד (סיתום) שפכטל אני.

• $\text{𐤎} \text{𐤍} \text{𐤌}$ — מה שכתוב,

6.

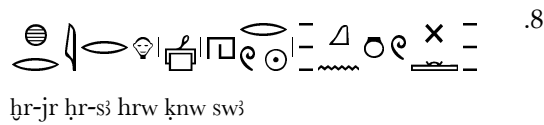
⁵ גרול [5, c.] מתעתקת '𐤎'. נראה שזה תעתוק של 𐤎 כמו שנהוג לתעתק אותו במצרית קלאסית (j ולא i). ההיכרות שלי
 עם התהליכים הפונולוגיים במצרית מצומצמת, ואני לא יודע מתי משערים שהתרחשה הפאלאטאליזציה של $i \rightarrow \text{𐤎}$. זה לא כזה
 קריטי...

שמופיע בכל הכתיבים של $^c r_k$ שהופיעו במילון). מבחינה תחבירית ברור לי מה קורה כאן; מבחינה לקסיקלית לא. בכל מקרה, הקלאסיפייר 𐤀 אומר שזה משהו שקשור לעולם הקוגניטיבי או לעולם הדברים שקשורים לפה (נראה ש'להשבע' נופל בקטיגוריות האלה, כמו שמעידים חלק מהכתיבים של $^c r_k$)

$jw=j \text{ hr } djt \text{ } ^c k_3 \text{ sn } rm\bar{t} \text{ nb } nty \text{ m } p_3 \text{ dmj } \text{ hr } p_3=j$
 hnr

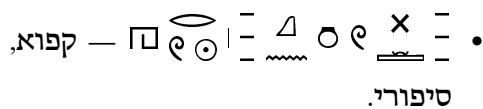
וגרמתי לכל האנשים שבעיר לקשור את עצמם בשבועה (=להשבע) על השפכטל שלי.

$hr-jr \text{ hr-s} \text{ hrw } \bar{k}nw \text{ sw}^3$

היה היה אחרי ימים רבים שעברו,

• כל הסינטגמה הזאת היא אלמנט נרטיבי מורכב, עם חלקים קפואים, שמה שהוא עושה בטקסט זה להגיד 'תראו, כאן מתחיל סיפור'. לכן, תרגמתי ב'היה היה' (בהתעלם מהרגיסטר בעברית), בהעדר תרגום ישיר של 𐤀 לעברית. הסיבות הרטוריות של נבנפר לעשות את זה ברורים: לסחוף את השומעים בסיפור משכנע; כדי לעשות את זה הוא מציג את הדברים באופן המתאים, ומשתמש בנוסחאות המתאימות.

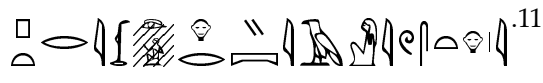
• לא ברור לי למה גרול [5] מתעלמת מ- \bar{x} גם בתרגום (After many days) וגם בתעתיק ($hrw \bar{k}nw \text{ } jw$) [...]. זה מופיע בצורה ברורה מאוד

• הכוונה היא, אני מניח, שהוא עבר אדם-אדם והשביע אותו שהוא לא גנב את השפכטל, או במרוכז.

• צורה ממשיכה, עם $jw=f \text{ hr } stp$

• קאוזאטיב של 𐤀 על-פי התרגום של גרול [5] and I caused all the people [...] to bind themselves (by an oath) 𐤀 זה 'לקשור (בשבועה)'. כמובן, הוא כינוי גוף שלישי רבים (הם קושרים את עצמם; מצרית לא מסמנת רפלקסיביות כאן). הלקסמה הכי קרובה ל- 𐤀 בצורה ובמשמעות (לפי התרגום) שמצאתי במילונים זה $^c r_k$ (או 𐤀) וכתיבים נוספים). אני בספק רב אם זה זה: גם הצלילים שונים מדי ($^c k_3$ לעומת $^c r_k$) וגם הכתיב שונה (ב- 𐤀 𐤀 חסר את ה- 𐤀 (הקשר).

נחמדה ומיטיבה, אלא כדבר שצריך
לפחד ממנו).

ptr=j Hrj3 jw=st hr jty py=k hnr

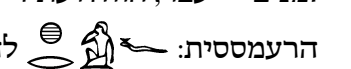
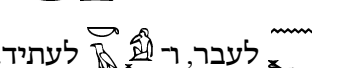

ראיתי שחריא גנבה את השפכטל שלך:

• דוגמה של 'מצאתי אותו ישן' (מילולית במצרית: 'מצאתי אותו כשהוא ישן'). נראה שמה שנבומנחם ראתה זה לאו דווקא את חריא, כשהיא נמצאת בנסיבות של לגנוב את השפכטל, אלא את הנקסוס בין חריא והגניבה. לכן, תרגמתי 'ראיתי שחריא [...] ולא 'ראיתי את חריא כשהיא גונבת את השפכטל שלך'.

• — מבחינת סוגי ה־jw, זה הנסיבתי.

j.n=st

[...] היא אמרה.

• צורה שסוגרת את הציטוט. j.n=f היא אחת משלושת הצורות לסיום ציטוט שעל-פיהן מראים צ'רני וגרול, [2 §10.3] את התיאוריה לגבי קיום שלושה זמנים — עבר, הווה ועתיד — במצרית הרעמסטית: להווה, לעבר, ר־ לעתיד.

במקור ההירטי, כך שלא ניתן לטעון
שהקריאה של גארדינר שגויה.

jw Cnh-n-njw Nbwmmh m hr jy r-dd n=j

והאזרחית נבומנחם באה באמרה לי:

• — קונוורב; מיתרגם יופי לעברית ('באמרה לי').

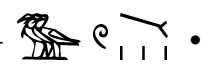

b3w ntr hpr

'כוחות-האל הווים!'

• תרגום מילה במילה, כמובן, לא מעביר את הכוונה. אני מניח שזה משהו כמו 'חי אלוהים!' בעברית.

• מיד אחרי זה באה צורת stp=f; יכול להיות שבדומה לתאריך גם הקריאה הזאת חיצונית לשאר המלל (כאילו נבומנחם קודם קוראת 'b3w ntr hpr!' ואז מתחילה לדבר)?

• גרול [5] מציינת שזה דגם אדוורביאלי ('first present pattern' במינוח שם). ה־ (כוחות-האל, בסמיכות) זה התימה ר־ הרימה.

• — מעניין השימוש של (mwt, מוות) עם הכוחות: כוחות ממיתים, מפחידים (אל לא כישות

• התשובה של חריא חוזרת על האופציה השלילית מאלו שניתנו לה: המשפט הקודם ('זו את שגנבת את השפכטל') נטען להיות שקרי.

bn jnk r(≈j)-jṣy sw

זה לא אני שגנבתי אותו.

• השלילה (𐎁) היא על ה-^o, ולא על כל המבע: חריא לא מכחישה שהשפכטל נגנב; היא רק אומרת שזה לא היא שעשתה את זה (אלא מישהו אחר) — bn בלי jwnṣ.

'participial statement' במינוח הגארדינריאני.

• כנראה — מסויבות צליליות לפעמים יש חילוף בין ר-^o: שניהם כנראה סימנו באותה תקופה glottal stop או משהו דומה⁶ ('א-את'אי, ולא 'י-את'אי או 'ר-את'אי). מעניין לבדוק אם יש חוקיות בין כתיבת ר וכתובת ^o: האם, נגיד, דוברים מסויימים נכתבים עם גראפימה אחת ואחרים עם האחרת? אולי מדובר בנסיון לחקות את ההיגוי. מעניין לבדוק גם שימוש ב-^o אצל המספר, ולא רק אצל הדמויות.

ḥṣ.n dd.n(t) ṣ knbt n Ḥrjṣ

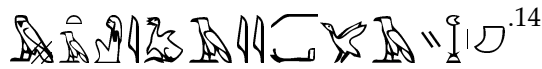
ואז אמר בית-המשפט לחריא:

• גרול [5, h.] מציינת את כצורה

שאמנם רווחת במצרית תיכונה, אבל ממשיכה להתקיים גם בדינסטיה ה-XIX.

תרגמתי ב-'ואז', כדי לחקות את תכונות

2 ר-3 שגרול מציגה שם.

14. (זו) את שגנבת את השפכטל הזה של נבנפר? — אמת או לא? ntt jṣy pṣy ḥnr n Nb-nfr mṣṣt nṣ m-bjṣ

— אמת או לא?

• כינוי עצמאי (ntt) בכתיב קצת מוזר) בפוקוס (זו את שגנבת, ולא מישהו אחר). מילולית: 'את הגונבת'.

• מצויב שתי אופציות: אמת (mṣṣt) או/האם (nṣ) ההיפך (m-bjṣ) מאמת.

dd.n(t) Ḥrjṣ m-bjṣ

אמרה חריא: לא!

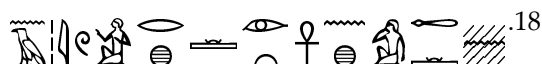
⁶ יש התפתחות ל-^e, אם אני לא טועה.

dd.n(.t) n=st t3 knbt

אמר לה בית-המשפט:

• — מעניין לבדוק את ההתארגנות של ציינידיבור: 'אמר X ל-Y' (כמו שהיה קודם) מול 'אמר ל-X Y'.

n3 (≈jn) jw=j (->t) <r> rh jr.t Cnh s3 n nb C.w.s hr p3 hnr r-dd bn jnk jt3y sw

האם תהיי יכולה להשבע (מילולית: לעשות) שבועה גדולה לאדון שליט"א על השפכטל, באמרך 'לא אני גנבתי אותו'?

• - הכתיב של נאזאלים, הרי, במצרית מאוד גמיש (jn, n) ר-nn לפעמים מציינים את אותו ההגה, ככל הנראה: על-פי התחביר זה נראה שמדובר במילית האינטרוגטיבית jn ('האם?').

• — מבחינת סוג ה-jw שיש כאן, זה של העתיד השלישי, כאשר ה- לא נכתבת.

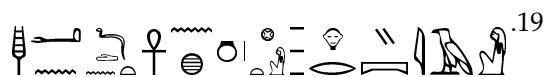
• — נראה שזה אמור להיות גוף שני נקבה (-t) ולא גוף ראשון (-j). אני לא בקיא בפונולוגיה ובתהליכים פונולוגיים של המצרית, אבל אולי יכול

להיות שמתחיל כבר כאן התהליך של איפוס ה-t (ואז היא נכתבת בגראפימה שמציינת הגה קרוב, j?) הרי בקופטית (זמן רב אחר-כך) הגוף השני הנקבי מצויין בסיומת אפס בחלק מהמקומות (דוגמת שח לעומת אשח וכו')

chC.n dd.n(.t) Cnh-n-njw Hrb

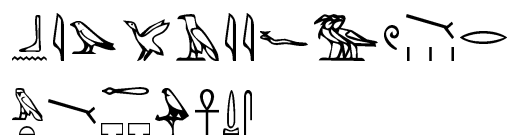
זו לא חזרה מדוייקת על הדברים של חריא: אין . זה עניין של משלב? גם בהמשך, כשחריא נשבעת, היא לא משתמשת ב- (אולי כשהיא נשבעת היא מדברת במצרית יותר 'גבוהה'?).

chC.n dd.n(.t) Cnh-n-njw Hrb

ואז אמרה האזרחית חריא:

• עוד דוגמה ל-

w3h Jmn w3h h3 C.w.s nty bjn p3y=f b3.w r mwt p3

Pr-3 C.w.s

חי אמון! חי ה(שליט שליט"א) שרע כוחו ממוות, פרעה שליט"א!

⁷ זה עדיין מוזר, כי הרי נושא גם משמעות (האיש(ה) היושב(ת) כצייץ של 'אני'), ולא רק צליל (-j): זה לא משה שנכתב כאן.

2. $jw=f \text{ stp}^{(f)}$ — נסיבתי עם סטטיב
 (tms^\dagger) 'להיות) קבור). מתאר p^3
 $.hnr$.

3. $jw \text{ stp}=f$ — צורה שמסמנת
 פלופרפקט. אדנומינאלי ל- $w^c \text{ wšb}$,
 שהוא לא מיודע ולכן התיאור שלו
 הוא בהכרח בצורה נסיביתית (רק
 במיודע יש בחירה).

4. $jw \text{ stp}=f$ — שוב פלופרפקט, אלא
 שהפעם לא אדנומינאלי, אלא
 מתאר את נסיבות-המשפט.

• $\text{st} \text{ hr} \text{ jn} \text{ (j)} \text{ p}^3 \text{ hnr} \text{ jw}_2=f \text{ tms} \text{ m-djs} \text{ hn}^c \text{ w}^c \text{ wšb}$
 $n \text{ Jmn} \text{ n} \text{ T} \text{ hn-nfr} \text{ jw}_3 \text{ tms}=\text{st} \text{ m} \text{ p}^3=\text{st} \text{ pr} \text{ jw}_4 \text{ j} \text{ by}=\text{st}$
 $\text{t}^3 \text{ }^c \text{ nn} \text{ n} \text{ p}^3 \text{ wšb} \text{ n} \text{ Jmn}$
 מילים שמיות. הראשון משיב (ושב)
 והשני עונה (ענן⁸).

שניהם מסומנים ב- st : התכונה
 המתייגת אותם, כמו גם את st , היא
 היותם עשויים נחושת.

• $\text{st} \text{ hr} \text{ jn} \text{ (j)} \text{ p}^3 \text{ hnr} \text{ jw}_2=f \text{ tms} \text{ m-djs} \text{ hn}^c \text{ w}^c \text{ wšb}$
 $n \text{ Jmn} \text{ n} \text{ T} \text{ hn-nfr} \text{ jw}_3 \text{ tms}=\text{st} \text{ m} \text{ p}^3=\text{st} \text{ pr} \text{ jw}_4 \text{ j} \text{ by}=\text{st}$
 $\text{t}^3 \text{ }^c \text{ nn} \text{ n} \text{ p}^3 \text{ wšb} \text{ n} \text{ Jmn}$
 — 'אמון של הפגישה הטובה' כינוי
 של אמון (סוג של אמון?). הכתיב
 המוזר $\text{st} \text{ hr} \text{ jn} \text{ (j)}$ עבור st (גראפימה-
 גראפימה כתוב של tmh) נובע, אני
 מניח, מהצורה של האותיות: יותר
 קל/אסתטי/חסכוני לסדר שתי אותיות
 נמוכות ורחבות אחת מעל השניה ואז
 אות גבוהה וצרה מאשר לסדר אות
 רחבה-נמוכה – אות צרה-גבוהה – אות
 רחבה-נמוכה.

• $\text{st} \text{ hr} \text{ jn} \text{ (j)} \text{ p}^3 \text{ hnr} \text{ jw}_2=f \text{ tms} \text{ m-djs} \text{ hn}^c \text{ w}^c \text{ wšb}$
 $n \text{ Jmn} \text{ n} \text{ T} \text{ hn-nfr} \text{ jw}_3 \text{ tms}=\text{st} \text{ m} \text{ p}^3=\text{st} \text{ pr} \text{ jw}_4 \text{ j} \text{ by}=\text{st}$
 $\text{t}^3 \text{ }^c \text{ nn} \text{ n} \text{ p}^3 \text{ wšb} \text{ n} \text{ Jmn}$

של sh כדיגראף ואז 'תיקון' בהוספת
 '??' — נראה מופרך). זה לא קריטי,
 בכל מקרה.

• למה יש את ה- st השני ב- st ?
 את הראשון אני מבין: זה חלק
 מהכתיב st לציון הצליל 'א'.

²⁴

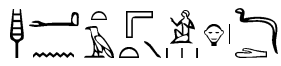
$jw_1=\text{st} \text{ hr} \text{ jn} \text{ (j)} \text{ p}^3 \text{ hnr} \text{ jw}_2=f \text{ tms} \text{ m-djs} \text{ hn}^c \text{ w}^c \text{ wšb}$
 $n \text{ Jmn} \text{ n} \text{ T} \text{ hn-nfr} \text{ jw}_3 \text{ tms}=\text{st} \text{ m} \text{ p}^3=\text{st} \text{ pr} \text{ jw}_4 \text{ j} \text{ by}=\text{st}$
 $\text{t}^3 \text{ }^c \text{ nn} \text{ n} \text{ p}^3 \text{ wšb} \text{ n} \text{ Jmn}$

והיא הביאה את השפכטל (כ) שהיה קבור
 אצלה וכן ושב ($wšb$) אחד של אמון של
 הפגישה הטובה שהיא קברה בביתה אחרי
 שהיא גנבה את ה- st של ה- st של
 אמון.

• יש כאן גן-חיות שלם של st . נעשה
 בו סדר, לפי המספור שבתעתיק:

1. $jw=f \text{ hr} \text{ stp} \text{ (-f)}$ — צורה סיפורית,
 משרשרת.

⁸ זה קשור אל המעוננים המקראיים, כמו בדברים 18:10

ḥḥ.n ḥ knbt ḥr dd

ואז בית-המשפט אמר:

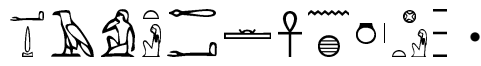
• דיבור לא ב- כמו שרגיל בטקסט,

ולא ב- , אלא ב- ḥḥ.n=f ḥr dd

ḥḥt ḥ ḥḥ-n-njw Hḥj ḥj-mwt mḥty Rmḥ-jst Nb-nfr

אשמה⁹ גדולה האזרחית חריא, ראוייה למוות; צודק (מילולית: אמיתי) איש-הצוות בבנפר.

• — משפט שימני. ר' צרני וגרול [2, §57].

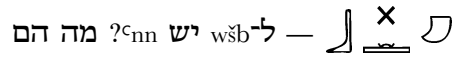

• — משפט תארי. ר' צרני וגרול [2, §59]. כמובן — לאור הדמיון בין המשפט הזה והקודם — שההבדלה בין 'שם' ו'תואר' (וכן 'דגם שימני' ו'דגם תארי') ראוייה לבדיקה וערעור.

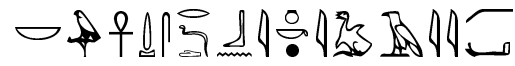
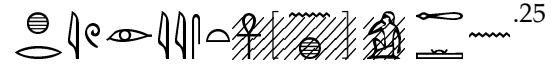

jw=tw ḥr wḥ ḥy=st mdt r jy-Tḥtj

26.

בדיוק? פסלונים? תרפים?

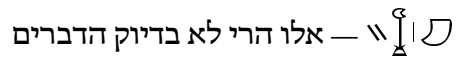

ḥr jw jry=st ḥḥ ḥ n nb ḥ.w.s r-dd bn jnk jḥy pḥ ḥnr

[...] למרות שהיא נשבעה (מילולית: עשתה) שבועה גדולה לאדון שליט"א, באמרה 'לא אני גנבתי את השפכטל'.

• משמש ל-'למרות ש':

שהיא אמרה (כזכור, היא אמרה ')

זה מראה ש- לא מביא בהכרח את הדברים בדיוק כמו שהם נאמרו (ציטוט מדוייק, מילה במילה), אלא לפי התוכן שלהם. זה לא מפתיע: ציטוט באופן של de dicto לא באמת משחזר במדוייק את הדיבור, לא רק מסיבות לשוניות אלא גם מסיבות אנושיות, דוגמת היכולת לזכור את הנאמר מילה במילה ולא על-פי המשמעות (ר' [3, §8]).

⁹ ašema; לא ašma: אחת שהיא אשמה.

• לא לגמרי ברור לי איך זה בנוי:

- האם זה בנוי מ- 'להגיד' ר-

'הוי'?

- לסקו [6, jhy] מביא, עם כתיבים

שונים, את הפירושים mourning,

to attack ר- Woe! בערך אחד ר-joy,

rejoicing ר- ועוד בערך אחר עם

תעתיק זהה (jhy). צריך למצוא עוד

מופעים כדי לחלץ את המשמעות

המדוייקת.

.34

ḥr jw=st m ḥmt n Pšdw sḥ Ḥḥ jw T3t djt jw Sš

Ḥ3tj3y jw=f ḥr djt j3y=tw st r mryt

למרות שהיא אשת פאשרו בן חח, הת'אתי

שלח (מילולית: גרם ללכת) את הסופר

כאתיאי, והוא גרם שיקחו אותה לגדה.

•

— דוגמה ל-*m of predication*.

•

— *stp <hr> jw=f* שממשיך את

ה- + פטוקית.

ḥwt Cnh-n-njwT T3ndmḥms wꜥ n t3k šrj n dbn gs
dy m p3 dmjt ḥry-ḥ3t

גניבה של האזרחית (כלומר, גניבה שהיא

עשתה)¹¹ תאנדר'מחמס כלי'ת'אכא אחד

(במשקל-) של דבן ומחצה כאן בעיר לפנים.

• זה 'גניבה' ולא

'לגנוב'. כלומר, זה

פראזה שימנית, עם סמיכות, ולא מבנה

פעלי. לשם-הפעולה יש את הארגומנט

הנושאי (Cnh-n-njwT T3ndmḥms) ואת

המושאי (wꜥ n t3k).

• — דגם מסתם של

wꜥ n N. שאר הדוגמאות בטקסט הן של

wꜥ N () ר-

x e). יש מסומן להבדל, או שזה

'הבהוב' אקראי?

.33

j(-)ḥ3y T3tj Nfr-rnpt

התאבל(?) / שמח(?) / אוי ל-¹²(?) הת'אתי

נפררנפת.

¹¹ זה לא מיתרגם טוב לעברית: הכוונה היא לפרט את זה שהאזרחית גנבה כלי זה וזה כדוגמה לדרכי-המקום.

¹² התרגומים האלה לא מעוגנים באופן מלא בתחביר. כמו שכתוב בהערות, אני לא מבין איך זה בנוי כאן. בכל מקרה, אני בחברה

טובה: גם גרול [5] כתבה '(?)...

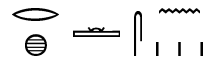

וגרול [2, §5.4].

- — צורה רלטיבית ('שהוא אוהב'), שמתארת את הדרך. נראה כמו ארכאיזם.

jh rj-sn

לו/נא ידעו אותם/ן!

- — מילית מודאלית.
- — נעדר סימון של נושא, רק של מושא (מהסדרה של הכינויים המושאיים).
- — גרול [5] מתרגמת ב־the facts. על מה זה מבוסס? על מקרים אחרים? יש סיכוי שזה מתייחס ל-, שגם אם הוא סינכרונית יחיד עדיין אולי יש בו 'שרידים' של ריבוי?

hr T3tj p3 nty hr jmj

אבל הת'אתי הוא זה שיתן את הציווי (מילולית: יגיד-לגרום/לצוות).

.40

— פיקוס של הת'אתי: הוא, ולא הארון של הכותב, הוא שיחליט.

.39

jry=f shr nb mry=f

לו יפעל בכל דרך שירצה!

- — stp=f תחילי פרוספקטיבי (ר' צ'רני וגרול [2, §21]); מביע איחול.
- — כתיב של רבים (עם ר' ו' א), אבל נראה שזה יחיד מבחינה תחבירית. מצטרף עם (ר' צ'רני

ביבליוגראפיה

- [1] Jaroslav Černý and Alan H. Gardiner, editors. *Hieratic Ostraca*. Griffith Institute, Oxford Press, Oxford, 1957.
- [2] Jaroslav Černý and Sarah Groll. *A Late Egyptian Grammar*. Studia Pohl: Series maior. Biblical Institute Press, Rome, 2 edition, 1978.
- [3] Herbert H. Clark and Richard J. Gerrig. Quotations as demonstrations. *Language*, 66(4):764--805, Dec. 1990.
- [4] Alan Gardiner. *Egyptian Grammar: being an introduction to the study of Hieroglyphs*. Griffith Institute, Ashmolean Museum, Oxford, 3rd edition, 1957.
- [5] Sarah Groll. Late egyptian of non-literary texts of the 19th dynasty. In Harry A. (Jr.) Hoffner, editor, *Orient and Occident: Essays presented to Cyrus H. Gordon on the Occasion of his Sixty-fifth Birthday*, pages 67--70. Verlag Butzon & Bercker, Kevelaer, 1973.
- [6] Leonard H. Lesko and Barbara Switalski Lesko, editors. *A Dictionary of Late Egyptian*. B.C. Scribe Publications, Berkeley, 2nd edition, 2002.